

[Morten Lange.]

kunne stå ved, så jeg tror, vi regnede os frem til 2,5-2,6 milliard kr. Det viser én ting, nemlig at oppositionen havde fat i en relativt fornuftig beregningsmålestok og fremsatte den på den for en sådan saglig opposition passende tilbageholdende og fornuftig måde. Men vi kom ingen vegne med det. Nu har altså regeringen været så venlig at give os attest på, at vi regner bedre end den. Når vi fremsætter den slags påstande, bør regeringen måske en anden gang være mere opmærksom. Det kan jo ske ved at regne fornuftigt på det.

Hvad angår de af socialistisk folkeparti fremsatte bemærkninger i betænkningen, kan man med nogen ret sige, at de er traditionelle, men derfor er de ikke mindre fast ment. Nu har jeg fået at vide af hr. Lysholt Hansen, at forsvarsministeren er benfri, følgelig har han formodentlig heller ingen ben i næsen, og det kunne jo tænkes, at det nu snart var den opportune lejlighed til at få reduceret disse militæruddgifter, som efter vor mening er aldeles ufornuftige. Det har vi sagt, fra vi kom i dette ting, og vi har ikke været udsat for en eneste hændelse siden, som har gjort, at vi siger det mindre fast.

En af mine forgængere i partiet på denne talerstol sagde til sidst, at nu kunne han ikke udholde at sige det hvert år. „Ja men er det da ikke rigtigt?“ måtte jeg så spørge ham. „Jo, vel er det rigtigt“, sagde han. „men det er netop det, der gør det så irriterende hvert år at sige det rigtige og ingen vegne komme med det.“ Men altså, jeg gentager: vi fastholder stadig væk, at de militære udgifter — vi bruger 3 milliarder kr. eller mere dertil — er i hvert fald en af de mest overflødige poster i et dansk budget.

Sigsgaard: Jeg skal kort motivere vores afstemning ved anden behandling af tillægsbevillingsforslaget.

Vi har ønsket afstemning om § 5 og vil stemme imod denne statsydelse til kongen. Ligeså mod § 6. Vi vil stemme imod udskrivningsvæsenet, vi vil stemme imod civilforsvaret, og endelig vil vi stemme imod politivæsenet. Vi havde gerne set, at det havde været muligt at pille efterretningstjenesten ud og stemme separat imod den, men den er jo ikke opført i de dokumenter, folketinget

får i hænde. Der er ingen kontrol fra folketingets side på nogen måde med efterretningstjenesten, ingen viden om, hvad den koster. Det kan vi altså ikke gøre, og derfor nødsages vi til at stemme imod posten som helhed.

Det er vel også nok i vores tanker i samme forbindelse, at politiet, ordensmagten i det hele taget, efter vores opfattelse bruges forkert her i landet, at man i for høj grad bruger den til at sætte ind over for småforseelser eller mindre forseelser, mens det, man kalder flipforbrydelserne, interesserer man sig langt mindre for. Det er selvfølgelig ikke politifolkene skyld, men deres, der giver politifolkene deres ordrer, det er folketing og regering.

Vi vil ligesom socialistisk folkeparti stemme imod forsvarsbevillingerne. Vi mener ikke alene, som hr. Morten Lange sagde det, at de er overflødige, vi mener, at de er direkte skadelige.

Hr. Lysholt Hansen sagde for et øjeblik siden, at skatter og afgifter i denne regerings tid var steget med hele 96 pct. altså en fordobling, mens nationalindkomsten var steget med 50 pct. Det gjorde hr. Lysholt Hansen et stort nummer ud af. Man kunne næsten forstå på hr. Lysholt Hansen, at han mente, at den borgerlige regering havde en skjult tilbøjelighed, skjulte lyster i retning af at pine og plage folk med så høje skatter og afgifter som overhovedet muligt. Jeg er ikke sikker på, at det er det, der er tilfældet. Jeg siger meget om vores regering, siger også meget om socialdemokratiet, men jeg vil alligevel ikke påstå, at det er af lyst, der er sket de kolossale skatte- og afgiftsstigninger. Der kunne ganske vist have været rationaliseret og decentraliseret en hel del, så der ad den vej kunne have været sparet en del, men bortset fra det har der nok ikke været så forfærdelig meget at gøre. Det er nemlig sådan, at de sociale udgifter og de sundhedsmæssige udgifter stiger ganske særlig hurtigt, og det hænger efter min opfattelse sammen med hele vort samfundssystem. Jo mere akkordpiskeri, der bliver rundt omkring på arbejdspladserne — og der er meget mere i dag, end der var for en 3-4 år siden, og langt mere, end der var for en 5-10 år siden — jo mere akkordpiskeri der bliver, jo flere nervesygdomme bliver der selvfølgelig, jo mere stress, jo flere syg-